

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

8 ноември 2007 година *

По съединени дела C-260/06 и C-261/06

с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 234 ЕО от Cour d'appel de Montpellier [Апелативен съд на Монпелие] (Франция) с актове от 24 май 2006 г., постъпили в Съда на 15 юни 2006 г., в рамките на наказателните производства срещу

Daniel Escalier (C-260/06),

Jean Bonnarel (C-261/06),

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н К. Lenaerts, председател на състав, г-н G. Arestis, г-н E. Juhász, г-н J. Malenovský и г-н T. von Danwitz (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-жа V. Trstenjak,
секретар: г-н R. Grass,

* Език на производството: френски.

като има предвид становищата, представени:

- за г-н Escalier и г-н Bonnarel, от адв. J.-P. Montenot, avocat,
- за френското правителство, от г-н G. de Bergues и г-жа R. Loosli-Surrans, в качеството на представители,
- за гръцкото правителство, от г-н G. Kanellopoulos и г-жа S. Papaioannou, в качеството на представители,
- за нидерландското правителство, от г-жа H. G. Sevenster, в качеството на представител,
- за финландското правителство, от г-жа A. Guimaraes-Purokoski, в качеството на представител,
- за Комисията на Европейските общности, от г-н B. Stromsky, в качеството на представител,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 10 юли 2007 г.

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалните запитвания се отнасят до тълкуването на член 28 ЕО и член 30 ЕО, както и на Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30, наричана по-нататък „Директивата“).

- 2 Тези запитвания са отправени в рамките на наказателни производства, образувани срещу г-н Escalier и г-н Bonnardel, които са преследвани за неспазване на френското законодателство, свързано с пускането на пазара, държането и използването на продукти за растителна защита.

Правна уредба

Общностна правна уредба

- 3 По силата на член 28 ЕО между държавите-членки се забраняват количествените ограничения върху вноса и всички мерки, които имат равностоен ефект. При все това, по смисъла на член 30 ЕО забраните или ограниченията върху вноса между държавите-членки, които по-специално се основават на съображения за закрила на здравето и живота на хората и животните или за запазване на растенията, са разрешени, при положение че не представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение върху търговията между държавите-членки.
- 4 Директивата създава еднообразни правила за условията и процедурите по издаване на разрешения за пускане на пазара (наричани по-нататък „РПП“) на продуктите за растителна защита, както и за тяхното преразглеждане и тяхното отнемане. Тя има за цел не само да хармонизира правилата, свързани с условията и процедурите за одобрение на посочените продукти, но също и да осигури висока степен на защита на здравето на хората и на животните, както и на околната среда срещу заплахите и рисковете, породени от зле контролирано използване на тази продукти. Освен това директивата има за цел да премахне пречките пред тяхното свободно движение.
- 5 Директивата се отнася по-специално до разрешаването, пускането на пазара, употребата и контрола в рамките на Европейската общност на представените в

търговски вид продукти за растителна защита. Съгласно член 2, точка 10 от нея „пускане на пазара“ е всяка доставка, независимо дали срещу заплащане или безвъзмездно, различна от складиране и последващо изпращане извън територията на Общността. Вносът на продукти за растителна защита на тази територия се счита за пускане на пазара за целите на Директивата.

6 По смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата:

„Държавите-членки постановяват, че продукти за растителна защита не могат да се пускат на пазара и използват на тяхна територия, ако те не са дали разрешение на продукта в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, [...]“

7 Член 4 от Директивата излага по-специално условията, които трябва да изпълнява даден продукт за растителна защита, за да може да бъде разрешен. По силата на същия член разрешенията трябва да указват изискванията, свързани с пускането на пазара и употребата на продуктите, и се издават само за срок, ненадхвърлящ 10 години, определен от държавите-членки. Те могат да се преразглеждат по всяко време и при определени условия трябва да бъдат прекратени. Когато държава-членка отнеме РПП, тя незабавно информира за това лицето, на което е издадено разрешението.

8 Освен това в член 3, параграф 4 и член 16 Директивата предвижда специфичен контрол относно класифицирането, опаковката и етикетирването на всеки продукт. Така по силата на член 16, параграф 1 от Директивата етикетирването на опаковката на даден продукт за растителна защита по-специално трябва да показва по четлив и траен начин търговското име или означение на този продукт, името и адреса на лицето, на което е издадено РПП, неговия номер, както и множество указания относно продукта и неговата употреба, като например естеството на характерните рискове за хората, животните и околната

среда, както и предпазните мерки, които трябва да се предприемат за защитата им, употребите, за които продуктът има разрешение, и специфичните условия, при които той може да бъде използван, както и указанията за приложение.

- 9 Държава-членка, в която постъпва заявление за РПП за продукт за растителна защита, за който вече има издадено разрешение в друга държава-членка, трябва по силата на член 10, параграф 1 от Директивата при определени условия и ако не е предвидено друго да се въздържа да изисква повторение на вече извършените тестове и анализи.
- 10 По смисъла на член 17, първа алинея от директивата:

„Държавите-членки вземат необходимите мерки продуктите за растителна защита, които са пуснати на пазара, и тяхната употреба да бъдат официално проверявани дали отговарят на изискванията на настоящата директива и по-специално дали изискванията за получаване на разрешение и информация са посочени на етикета.“

Национална правна уредба

- 11 По силата на член L. 253-1 от Кодекса за земеделието:

„Забранено е пускането на пазара, употребата и държането от крайния потребител на продукти за растителна защита, ако те не са получили разрешение за пускане на пазара [...].“

- 12 Условието за издаване на РПП за продукти за растителна защита във Франция са определени в Указ № 94-359 от 5 май 1994 г. за контрола върху продуктите за растителна защита (JORF от 7 май 1994 г., стр. 6683), приет, за да осигури транспонирането на директивата във вътрешния правен ред.
- 13 Указ № 2001-317 от 4 април 2001 г. за установяване на опростена процедура за издаване на разрешение за пускане на пазара на продукти за растителна защита с произход от Европейското икономическо пространство (JORF от 14 април 2001 г., стр. 5811), който е кодифициран в членове R. 253-52—R. 253-55 от Кодекса за земеделието, в член 1 разпорежда:

„Въвеждането на национална територия на продукт за растителна защита с произход от държава от Европейското икономическо пространство, в която той вече е получил разрешение за пускане на пазара, издадено съгласно директивата [...], и е идентичен с продукт, наричан по-нататък „референтен продукт“, е разрешено при следните условия:

Референтният продукт трябва да получи разрешение за пускане на пазара, издадено от министъра на земеделието в приложение на разпоредбите на глави I, III и IV от горепосочения указ от 5 май 1994 г.

Идентичността на въведения на национална територия продукт с референтния продукт се оценява с оглед на следните три критерия:

— общ произход на двата продукта в смисъл, че те са били изработени по една и съща формула, от едно и също дружество или от свързани предприятия или предприятия, работещи по лиценз;

- изработване при използване на същото или същите активни вещества;

- сходно въздействие на двата продукта, като се имат предвид разликите, които могат да съществуват на нивото на агротехническите, растителнозащитни и екологични условия, по-специално климатичните условия, свързани с използването на продуктите.“

- 14 По силата на член 1 от Министерско постановление от 17 юли 2001 г. за прилагане на Указ № 2001-317 (JORF от 27 юли 2001 г., стр. 12091), всеки заявител на РПП за продукт за растителна защита с произход от държава от Европейското икономическо пространство трябва да представи в подкрепа на своето заявление документация, която се състои от формуляр, посочващ сведенията, списък на които се съдържа в приложението към това постановление, проект на етикет на френски език на продукта, чието пускане на пазара е заявено на основание паралелния внос, както и оригинален етикет на внасяния/те продукт/и.
- 15 Приложението към посоченото министерско постановление предвижда, че всеки заявител на РПП за такъв продукт за растителна защита в подкрепа на заявлението си трябва да предостави данни относно самоличността на вносителя, идентификацията на внасяния продукт и на референтния продукт, планираните употреби на продукта, предмет на заявката, както и относно френската идентификация на вноса и търговското име, предложено във Франция за разглеждания продукт.

Споровете по главните производства и преюдициалните въпроси

- 16 От актовете за препращане е видно, че пред френските юрисдикции са образувани наказателни производства срещу двама лозари, г-н Escalier (дело C-260/06) и г-н Bonnarel (дело C-261/06), които са обвинени, че държат с цел тяхната

употреба антипаразитни продукти за използване в селското стопанство, за които не са получени РПП. Освен това г-н Escalier е обвинен, че е употребявал такива продукти, а г-н Bonnarel — че е отказал да унищожи такива продукти. В двете дела става въпрос за продукти с произход от Испания.

17 С решения от 15 юни 2005 г. Tribunal de grande instance de Carcassonne [Окръжен съд на Каркасон] обявява подсъдимите за виновни за горепосочените престъпления и осъжда всеки от тях да заплати глоба от 1 500 EUR с отложено изпълнение. Г-н Escalier и г-н Bonnarel обжалват тези решения пред Cour d'appel de Montpellier.

18 Както в първоинстанционното производство, така и пред препращащата юрисдикция г-н Escalier и г-н Bonnarel изтъкват, че въпросните продукти вече са получили РПП във Франция в полза на други вносителите или разкриват сходство с разрешените в тази държава-членка референтни продукти. Те поддържат също, че опростената процедура за РПП и разпоредбите на Кодекса за земеделието, въз основа на които са образувани производствата срещу тях, не били приложими към земеделските производители, извършващи внос не с търговски цели, а за лични нужди. Освен това посочената процедура не била съобразена с общностното право или най-малкото била несъразмерна, предвид тежестта ѝ и разходите за нея.

19 Tribunal de grande instance de Carcassonne, както и Cour d'appel de Montpellier, констатират, че определената от френския законодател опростена процедура за РПП е предназначена да следи за това на пазара да не се пускат продукти, които разкриват рискове и опасности за човека, животните и околната среда. Според тези юрисдикции такава процедура има за цел да съвмести принципа за свободно движение в рамките на Общността с необходимостта да се позволи на всяка държава-членка да следи за защитата на общественото здраве и на околната среда, при отчитане по-специално на местните особености. Те допълват, че директивата не прави никакво разграничение между паралелния внос, осъществен с търговски цели, и вноса от частни лица, извършен за лични цели и предназначен само за лично използване от последните.

Като счита, че решаването на отнесените до него спорове зависи от съвместимостта на френското законодателство с общностното право, Cour d'appel de Montpellier решава да спре производствата и да постави на Съда следните преюдициални въпроси, формулирани по идентичен начин в двете дела C-260/06 и C-261/06:

„1) Когато една държава-членка подлага вноса на продукт за растителна защита с произход от друга държава-членка, в която продуктът вече е получил [РПП], издадено в съответствие с директивата [...], на опростена процедура за [РПП], за да провери, че внасяният продукт изпълнява условията за идентичност, определени в Решение [...] от 11 март 1999 г., [по дело British Agrochemicals Association, C-100/96, Recueil, стр. I-1499], основателно ли е тази държава-членка да противопоставя на даден оператор посочената опростена процедура за разрешение, при положение че:

— вносителят е земеделски производител, който внася продукта единствено за нуждите на своето земеделско стопанство, които са многобройни, но с ограничено количество, и следователно не го пуска на пазара в търговския смисъл, който това понятие предполага,

— опростената процедура за РПП, представляваща разрешение за внос, е лична за всеки оператор/разпространител, който е длъжен да даде на внасяния продукт собствената си марка и да заплати такса от 800 EUR[?]

2) В случай че отговорът на първия въпрос е отрицателен, може ли Решение от 26 май 2005 г. [Комисия/Франция] по дело C-212/03 [Recueil, стр. I-4213,] свързано с внос на лекарствени продукти за лични нужди от частни лица, да се приложи към случая с продукти за растителна защита, внасяни от земеделски производители само за нуждите на техните земеделски стопанства?“

- 21 С определение на председателя на Съда от 12 юли 2006 г. дела C-260/06 и C-261/06 са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството, както и на съдебното решение.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 22 С първия си въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да се установи дали държава-членка, която подлага вноса на продукт за растителна защита с произход от друга държава-членка, в която този продукт е разрешен, на опростена процедура за РПП, предназначена да провери идентичността на последния с референтен продукт, вече разрешен в тази държава-членка по вноса, може да прилага такава процедура, когато операторът е земеделски производител, който внася продукта само за нуждите на своето земеделско стопанство, когато тази процедура е лична за всеки оператор и го задължава да означа внасяния продукт със собствената си марка и когато включва задължение за плащане на такса от 800 EUR.
- 23 В това отношение следва да се отбележи, че установената с директивата система не се основава на задължение за взаимно признаване от държавите-членки на РПП за продуктите за растителна защита, дадени в другите държави-членки, а на задължение за разрешение на тези продукти, спадащо към компетентността на държавите-членки, които не са обвързани от дадените в друга държава-членка РПП.
- 24 Така по силата на изложените в директивата принципи, и по-специално в член 3, параграф 1 от нея, и независимо от правилата на Договора за ЕО, свързани със свободното движение на стоки, в една държава-членка не може да бъде пуснат на пазара и да бъде употребяван никакъв продукт за растителна

защита, без предварително в съответствие с директивата да е било издадено РПП от компетентния орган в тази държава-членка. Такова изискване е налице, дори когато въпросният продукт вече е получил РПП, издадено от компетентния орган в друга държава-членка, тъй като директивата изисква получаването на предварително разрешение от компетентния орган във всяка държава-членка, в която такъв продукт се пуска на пазара и употребява (вж. в този смисъл Решение от 17 септември 1998 г. по дело Harpegnyies, C-400/96, Recueil, стр. I-5121, точка 26).

25 При все това, когато в една държава-членка е представено заявление за РПП за продукт за растителна защита, вече разрешен в друга държава-членка, по силата на член 10, параграф 1 от директивата първата държава трябва при определени условия и ако не е предвидено друго да се въздържа да изисква повторение на тестовете и анализите, вече извършени при издаването на разрешение в тази друга държава, като така дава възможност да се спестят времето и разходите, необходими за събиране на изискваната информация.

26 От това следва, че произтичащото от тази директива задължение за вносителя на продукт за растителна защита да получи предварително, преди този продукт да бъде предоставен на трети лица в държава-членка, РПП, издадено в съответствие с директивата, по принцип не може да представлява ограничение на търговския обмен, забранено с член 28 ЕО (вж. относно продуктите за растителна защита Решение от 11 декември 2003 г. по дело Deutscher Apothekerverband, C-322/01, Recueil, стр. I-14887, точки 48, 52 и 53, както и Решение от 29 април 2004 г. по дело Комисия/Австрия, C-150/00, Recueil, стр. I-3887, точки 56 и 57). Същата констатация се отнася и до забраната за употреба на територията на държавата-членка по вноса на продукт, който не е бил разрешен предварително.

27 Следователно оператор, който е придобил продукт за растителна защита с произход от държава-членка, в която той е предлаган законно на пазара съгласно РПП, дадено от компетентния орган на същата тази държава, не би могъл да внася този продукт в друга държава-членка с оглед пускането му на пазара или неговата употреба, при положение че не е получил РПП, надлежно издадено в тази последна държава.

28 В замяна на това, когато в държава-членка се извършва внос на продукт за растителна защита, който е получил РПП, издадено съгласно разпоредбите на директивата в друга държава-членка, и този внос представлява паралелен внос спрямо продукт за растителна защита, който вече е получил РПП в държавата-членка по вноса, разпоредбите на директивата, свързани с процедурата по издаване на РПП, не следва да се прилагат (вж. относно фармацевтичните продукти Решение от 12 ноември 1996 г. по дело *Smith & Nephew и Primecrown*, C-201/94, Recueil, стр. I-5819, точка 21; както и, що се отнася до продуктите за растителна защита, Решение по дело *British Agrochemicals Association*, посочено по-горе, точка 31). Такова положение обаче попада в обхвата на разпоредбите на Договора, свързани със свободното движение на стоки.

29 Държавите-членки обаче трябва да проверят дали вносът на продукт за растителна защита, който е получил РПП в друга държава-членка, представлява паралелен внос по отношение на продукт, който вече е получил РПП в държавата-членка по вноса, тъй като те са задължени да следят за спазването на задълженията и забраните, предвидени в директивата (вж. в този смисъл Решение по дело *British Agrochemicals Association*, посочено по-горе, точка 33).

30 В хипотезата, при която разглежданият продукт за растителна защита трябва да се счита за вече разрешен в държавата-членка по вноса, компетентните власти в тази държава трябва да предоставят на разглеждания продукт РПП, издадено за продукта за растителна защита, който вече присъства на пазара, освен при наличието на съображения, изведени от ефикасната защита на здравето на човека и животните и на околната среда (вж. в този смисъл посоченото по-горе Решение по дело *Smith & Nephew и Primecrown*, точки 29 и 32; както и посоченото по-горе Решение по дело *British Agrochemicals Association*, точка 36). Така продукт за растителна защита, въведен на територията на държава-членка чрез паралелен внос, не би могъл да получи нито автоматично, нито абсолютно и безусловно РПП, издадено за продукт за растителна защита, вече представен на пазара в тази държава.

- 31 В случай че продуктът за растителна защита не би могъл да се счита за вече разрешен в държавата-членка по вноса, последната би могла да издаде РПП за този продукт само при спазване на изложените в директивата условия (вж. посоченото по-горе Решение по дело *Smith & Nephew* и *Primescrown*, точка 30; както и посоченото по-горе Решение по дело *British Agrochemicals Association*, точка 37) или да забрани пускането му на пазара и неговата употреба.
- 32 От гореизложеното следва, че държавите-членки са длъжни да подложат вноса на продукти за растителна защита на тяхна територия на процедура по преглед, като тя, както в конкретния случай, може да е под формата на процедура, наречена „опростена“, която има за цел да провери дали даден продукт се нуждае от РПП или той трябва да се счита за вече разрешен в държавата-членка по вноса. В това отношение задължение на компетентните власти от държавата-членка по вноса е да преценят по искане на заинтересованите лица дали могат да позволят за въпросния продукт да се получи РПП, издадено в полза на продукт за растителна защита, вече представен на пазара на тази държава.
- 33 Тези констатации, както отбелязва генералният адвокат в точки 40—47 от своето заключение и както изтъкват и държавите-членки, представили становища пред Съда, и Комисията на Европейските общности, са валидни независимо от целта на вноса и следователно са приложими и към земеделските производители, които внасят продукти само за нуждите на своите стопанства.
- 34 Ако земеделските производители бяха освободени от задължението да преминат опростена процедура за РПП, преценката за това дали за даден продукт може да се получи РПП, издадено в полза на друг продукт за растителна защита, би била отговорност на самите земеделски производители. От една страна обаче, тази преценка, поради императивни съображения от обществен интерес, свързани със защитата на здравето на хората и на животните, както

и на околната среда, и предвид съображенията, изложени в точка 30 от настоящото решение, може да принадлежи само на компетентните органи от държавата-членка по вноса. От друга страна, земеделският производител не разполага при всяко положение с подходящи средства, за да може да направи подобна преценка по надежден начин извън предвидената за тази цел процедура.

35 Освен това такова освобождаване би поставило под въпрос не само установената с директивата система, според която пускането на пазара и употребата на продукти за растителна защита трябва да бъдат предмет на предварително разрешение, но също и ефективността на механизма за контрол, който е задължение на държавите-членки, по-специално по силата на член 3, параграф 1 и член 17 от директивата.

36 Следователно държавата-членка е в правото си да изисква лицето, което иска да извършва паралелен внос на продукт за растителна защита, вече разрешен на нейна територия, да премине през опростена процедура за РПП, въпреки че този вносител е земеделски производител, който внася въпросния продукт само за нуждите на своето стопанство.

37 Що се отнася до съответствието с общностното право на личния характер на РПП, издадено в резултат на опростена процедура, както и на задължението на вносителя да означи продукта, предмет на паралелен внос, със собствената си марка и да заплати такса от 800 EUR по силата на тази процедура, следва да се напомни, че компетентните национални органи са длъжни да следят за стриктното спазване на основната цел на общностната правна уредба, а именно опазването на здравето на хората и животните, както и опазването на околната среда. При все това, с оглед на защита на свободното движение на стоки принципът на пропорционалност изисква разглежданата правна уредба да се прилага в границите на необходимото за постигане на законно преследваните цели за защита на околната среда и на здравето на хората и на животните (Решение от 10 септември 2002 г. по дело *Ferring*, C-172/00, *Recueil*, стр. I-6891, точка 34 и Решение от 1 април 2004 г. по дело *Kohlpharma*, C-112/02, *Recueil*, стр. I-3369, точка 14).

Относно личния характер на РПП

- 38 В това отношение, както посочва генералният адвокат в точки 49 и 50 от своето заключение и както отбелязват нидерландското и финландското правителство, като се има предвид опасността на продуктите за растителна защита и рисковете, свързани с употребата им, личният характер на РПП може да се обоснове с необходимостта да се провери по ефикасен и надежден начин спазването на изискванията на директивата.
- 39 Целта на територията на държава-членка да не могат да се употребяват никакви продукти за растителна защита, без те да са преминали през контролна процедура, осъществена от компетентните органи на тази държава, като такава употреба зависи от предвидените в РПП условия, може да бъде осигурена само ако всеки от операторите, независимо дали има намерение да предостави внасяния продукт на трети лица или да го употребява за свои собствени нужди, е задължен да премине през опростена процедура за РПП.
- 40 Ако при паралелен внос РПП беше свързано само с внасяния продукт, а не с личността на вносителя, последният щеше да е длъжен да извършва необходимите проверки. Да се позволи обаче на операторите да предоставят на трети лица или да употребяват продукт за растителна защита, който вече е бил предмет на опростена процедура за РПП без никакъв предварителен контрол, би могло да увеличи риска от неправилна употреба или злоупотреба с този продукт. Всъщност от една страна, не би могло да се гарантира, че вносителите извършват надеждни проверки, които имат за цел да установят дали и при какви условия даден продукт за растителна защита, предмет на паралелен внос, получава РПП, издадено в полза на друг продукт. От друга страна, спазването на строгите правила относно етикетирането и опаковката на продуктите за растителна защита, които по-специално имат за цел да осигурят тяхната правилна употреба, също не би могло да бъде контролирано ефикасно от компетентните органи на разглежданата държава-членка.

41 Освен това РПП могат да бъдат предмет на преразглеждане и да се прекратяват. В такива случаи, както отбелязват генералният адвокат в точка 50 от заключението си и френското правителство, в зависимост от мотивите за прекратяване на РПП държавите-членки трябва да могат да изтеглят в най-кратък срок всички засегнати продукти, които се намират на тяхната територия, което нямаше да е възможно, ако РПП нямаха личен характер и ако само първият паралелен внос на даден продукт подлежеше на опростена процедура за РПП.

42 От гореизложеното следва, че е обосновано РПП, издадено в рамките на опростена процедура, да има личен характер.

43 Следователно даден вносител може да бъде подложен на опростена процедура за РПП, дори ако паралелно внасяният продукт вече е получил РПП, издадено в полза на друг паралелен вносител. При положение обаче, че идентичността на такъв продукт с референтен продукт е била установена от компетентните органи в държавата-членка по вноса, административните действия, които паралелният вносител трябва да извърши в рамките на опростена процедура за РПП, от гледна точка на принципа на пропорционалност, би трябвало да се състоят само в регистрирането на заявлението за РПП. Такова заявление трябва да посочва референтния продукт, както и задължението за спазване на условията, свързани с употребата и предписани в РПП във връзка с референтния продукт. Компетентната администрация трябва да се произнесе в срок, който не надхвърля срока, стриктно необходим за разглеждането на това заявление. Продължителността на този срок може да зависи от проверките, чието извършване може да се наложи, ако тази администрация разполага с данни, от които личи, че паралелно внасяният продукт е годен за употреба при условия, различни от тези, които се отнасят до референтния продукт.

Относно задължението за означение с марка

44 Що се отнася до задължението продуктът за растителна защита, предмет на паралелен внос, да се означае с марката на оператора, френското правителство,

поддържано от нидерландското правителство, изтъква, че френското право не налага такова задължение. Всъщност по силата на приложението към министерското постановление от 17 юли 2001 г. то изисквало само в подкрепа на заявлението за РПП да се предоставя „предложеното във Франция търговско име на продукта, предмет на заявлението“.

45 В това отношение следва да се приеме, че такова задължение, независимо дали става дума за назоваването с търговско име на въпросния продукт или за неговото означение с марката на оператора, не е нито уместно, нито необходимо за постигане на целите за защита на здравето на хората и животните, както и за защита на околната среда в случая на паралелен внос, извършван с оглед продуктът да бъде употребяван само за нуждите на стопанството на даден земеделски производител.

46 От това следва, че посоченото задължение не може да се счита за обосновано с доводите за защита на здравето на хората и животните, както и за защита на околната среда в случаи като разглежданите в главните производства, и следователно не може да бъде противопоставяно на заинтересованите лица.

Относно задължението за заплащане на такса от 800 EUR

47 Що се отнася до таксата, налагана на оператора при паралелния внос на продукти за растителна защита и събирана във връзка с опростена процедура за РПП, френското правителство изтъква, че сума в размер на 800 EUR била оправдана, предвид обстоятелството че компетентната администрация проучвала систематично всяка документация и извършвала проверки при компетентните органи на другите държави-членки.

48 Макар и да е вярно, че проверки при компетентните органи на държавата-членка по износа може да се окажат необходими, за да се прецени дали даден продукт за растителна защита е в достатъчна степен сходен с референтен продукт, вече разрешен в държавата-членка по вноса, от гледна точка на принципа на пропорционалност не би могло такова действие да е оправдано за всяко едно от заявленията за РПП, представени за същия този продукт, за който вече е дадено такова разрешение на друг оператор. Както бе констатирано в точка 43 от настоящото решение, в такъв случай административните действия по принцип би трябвало да се състоят само в регистриране на заявлението за РПП. Възможно е обаче да се окаже, че са необходими допълнителни проверки, ако въпросната администрация има основания да счита, че продуктът, чийто паралелен внос се предвижда, може да бъде употребяван в условия, различни от тези на референтния продукт, и че съществува риск да не бъдат спазени от паралелния вносител изискванията, свързани с неговото пускане на пазара и употреба, определени в даденото за този продукт РПП. Следователно опростената процедура за РПП може в зависимост от необходимите действия да доведе до разходи за компетентните администрации, които се различават във всеки отделен случай.

49 Що се отнася до размера на таксите, налагани на паралелния вносител на продукти за растителна защита и събирани във връзка с опростена процедура за РПП, този размер трябва да е в съответствие с разходите, породени от контролните или административни действия, необходими за прегледа на заявлението за РПП. Това изискване не би могло обаче да изключи предварително определена оценка на такива разходи, при положение че е спазен принципът на пропорционалност от държавите-членки. Националната юрисдикция е компетентна да прецени дали с оглед на всички обстоятелства в главните производства посоченото изискване е удовлетворено.

50 При тези обстоятелства на първия въпрос следва да се отговори, че държава-членка може да подложи на опростена процедура за РПП паралелния внос на продукт за растителна защита с произход от друга държава-членка, в която той вече е получил такова разрешение, когато вносът се извършва от земеделски производител само за нуждите на неговото стопанство, като РПП се предоставя отделно за всеки оператор. Това разрешение не може да е обусловено от означението на внасяния продукт със собствената марка на въпросния оператор,

когато последният е земеделски производител, който извършва паралелен внос само за нуждите на своето собствено стопанство. Посоченото разрешение не може да е обвързано със заплащането на такса, която не е в съответствие с разходите, породени от контролните или административните действия, изисквани за прегледа на заявлението за разрешение. Допустима е обаче предварително определена оценка на такива разходи при спазване на принципа на пропорционалност.

По втория въпрос

- 51 С втория си въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да се установи дали Решение по делото Комисия/Франция, посочено по-горе, е приложимо към вноса на продукти за растителна защита, осъществен от земеделски производители само за нуждите на техните стопанства. Посоченото решение се отнася до съвместимостта с правилата на Договора, свързани със свободното движение на стоки, на френско законодателство, свързано с вноса за лични нужди, който не е осъществен с личен транспорт, на редовно предписани във Франция лекарствени продукти.
- 52 Предвид отговора, даден на първия въпрос, не е необходимо да се отговаря на втория въпрос, поставен от препращащата юрисдикция.

По съдебните разноски

- 53 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Държава-членка може да подложи на опростена процедура за разрешение за пускане на пазара паралелния внос на продукт за растителна защита с произход от друга държава-членка, в която той вече е получил такова разрешение, когато вносът се извършва от земеделски производител само за нуждите на неговото стопанство, като разрешението за пускане на пазара се предоставя отделно за всеки оператор. Това разрешение не може да е обусловено от означението на внасяния продукт със собствената марка на въпросния оператор, когато последният е земеделски производител, който извършва паралелен внос само за нуждите на своето собствено стопанство. Посоченото разрешение не може да е обвързано със заплащането на такса, която не е в съответствие с разходите, породени от контролните или административни действия, изисквани за прегледа на заявлението за разрешение. Допустима е обаче предварително определена оценка на такива разходи при спазване на принципа на пропорционалност.

Подписи